

**VIERING VAN DE
DERTIENDE ZONDAG D.H.J.**

‘God immers heeft de mens geschapen
voor de onsterfelijkheid -
een afspiegeling van zijn eigen Wezen.’
(Wijsheid 2)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*De kerk is daar; 2c
Adri Bosch/Willem Vogel*

WELKOM.

*Wanneer in de winter
't leven in de natuur verstilt,
volgen mensen hetzelfde ritme
en komen ze tot rust, tot bezinning.*

*Wanneer in de zomer
de natuur vol van leven
vol van licht en geluid
vol van geur en kleur is,
volgen mensen hetzelfde ritme.
Ze trekken erop uit
en komen ook dan tot rust, tot bezinning.*

*Welkom u allen hier samen
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

De kerk is daar; 1c

SCHULD BEKENNEN.

(naar Franciscus)

V.: Maak me, Heer
tot een werktuig van vrede.

Laat me
waar haat is liefde zaaien
waar onrecht, recht
waar twijfel, geloof,
waar wanhoop heerst, vertrouwen
waar duisternis, licht
waar droefenis, vreugde.

Laat me eerder
troosten dan troost zoeken,
eerder begrip tonen dan erom vragen,
eerder liefhebben dan geliefd willen zijn.

A.: **Wie geeft, ontvangt;
wie vergeeft, wordt vergeven.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: **Mensen zacht geboren** *t.: M. Zagers*
mensen hard gemaakt, *m.: W. Vogel*
wie zal ze zien zoals ze zijn
wie in hun lach het kind weer horen ?

*Beschuldig een ander niet
van iets dat jou bezwaart.*

**A.: Mensen van nature
zorgzaam en meegaand,
wat heeft ons van elkaar vervreemd
dat wij geweld niet langer schuwen ?**

*Ruimte voor de ander
zul je in jezelf moeten vinden.*

**A.: Zachte krachten winnen
winnen aan het eind
en liefde heeft het laatste woord,
het laatste woord leeft diep van binnen.**

*Jezelf in een ander verplaatsen,
of de ander in jezelf binnenlaten.*

**A.: Zachte krachten winnen
winnen van de tijd,
ik hoor het fluisteren in mij
de zin van alle aardse dingen.**

GEBED.

Vragen, vragen, duizend vragen
liggen vooraan in mijn mond.
De één een leven lang gezond
een ander ziek geboren - waarom ?

Vragen, vragen, duizend vragen
niemand die het antwoord weet.
De één die zonder zorgen eet
een ander altijd honger -
waarom ?

Vragen, vragen, duizend vragen
God, ik weet het soms niet meer.
De één geniet van lekker weer
een ander vreest orkanen -
waarom ?

Vragen, vragen, duizend vragen
zo zijn mensen, zo ben ik:
ik kan er niet aan wennen,
schrik wanneer ik ongeluk zie -
waarom ?

Kort orgel

EERSTE LEZING.

Wijshheid 1,13-15;2,23

Niet God heeft de dood gemaakt en Hij schept
geen behagen in de ondergang van de levenden.

Alles is geschapen om te leven. Gezond zijn de
schemselen der aarde, geen dodelijk vergif wordt in
hen gevonden en de onderwereld heeft geen macht
op aarde, want de gerechtigheid is onsterfelijk.

God immers heeft de mens geschapen
voor de onsterfelijkheid -
een afspiegeling van zijn eigen Wezen.

Lied.

*Voorbij; 3c.
Adema van Scheltema/W. Vogel*

HET EVANGELIE.

Marcus 5,21-24.35b-43

In die tijd, terwijl Hij zich aan de oever van het meer bevond, kwam er een zekere Jaïrus, overste van de synagoge. Toen hij Hem zag viel hij Hem aan de voeten: 'Mijn dochtertje kan elk ogenblik sterven, kom toch haar de handen opleggen opdat ze mag genezen en leven.'

Jezus ging met hem mee. Een dichte menigte vergezelde Hem en drong van alle kanten op. Maar uit het huis van de overste van de synagoge kwam de boodschap: 'Waartoe de Meester nog langer lastig vallen? Uw dochter is gestorven.'

Jezus zei: 'Wees niet bang, blijf geloven.'

Bij het huis van de overste zag Hij het rouwmisbaar van mensen. Hij ging naar binnen: 'Waarom dit misbaar en gewezen? Het kind is niet gestorven maar slaapt.' Ze lachten hem uit.

Hij stuurde ze naar buiten en ging met enkelen en de vader en de moeder van het kind het vertrek binnen waar het kind lag. Hij pakte de hand van het kind: 'Talita koemi' wat betekent 'Meisje, sta op'.

Onmiddellijk stond het meisje op en liep rond - ze was twaalf jaar. Hij legde hun nadrukkelijk op het hart, dat niemand het te weten mocht komen en voegde eraan toe dat men haar te eten moest geven.

Lied.

*Voorbij; 3c.
Adema van Scheltema/W. Vogel*

MEDITATIE.

'Waarom dit misbaar en gewezen?
Het kind is niet gestorven maar slaapt.'

Het is in 't onderwijs een algemeen gebruik geworden om aan het einde van het schooljaar allerlei uitstapjes en evenementen te organiseren.

Een combinatie van vermaak en sportiviteit, van gezelligheid en samen-zijn.

Een brugklas heeft naar traditie een zeilkamp op het programma staan in het noorden van het land.

Op maandagmorgen worden honderdvijftig kinderen door hun ouders uitgezwaaid.

De sfeer is goed, ontspannen en uitgelaten.

Het belooft mooi zeilweer te worden - niet teveel zon, ook niet teveel wind. De begeleiders zijn in de WK-sfeer en in 't oranje uitgedost. 'Veel plezier! Tot vrijdagavond' klinkt het van alle kanten.

De volgende dag al, vroeg in de ochtend, komen de eerste telefoontjes. Het kamp is afgelast en diezelfde dag nog zullen alle kinderen naar huis komen.

De avond daarvoor is na het eerste zeiltochtje een meisje zonder aanwijsbare oorzaak onwel geworden, buiten bewustzijn geraakt en overleden.

*Hulp van aanwezige leerkrachten en van het
opgeroepen ambulancepersoneel mocht niet meer
baten. Dertien jaar jong . . .*

‘Waarom dit misbaar en geweest ?
Het kind is niet gestorven maar slaapt.’

Hoewel we vermoeden dat er in het verhaal van de dochter van Jairo, overste van de synagoge, méér aan de hand is dan de opwekking van een twaalfjarig meisje, hoewel ons nuchter verstand zegt dat het om méér gaat dan een eenmalig of bovennatuurlijk wonder, en hoewel we een verhaal als dit niet mogen of kunnen vergelijken met de tragische gebeurtenis die één dezer dagen op een school in onze regio heeft plaatsgevonden, doen we dat onbewust en gevoelsmatig toch. We lezen en reageren vanuit eigen vragen en ervaringen: ongeloofwaardig, niet eerlijk, onmogelijk . . .

Daarbij is Jezus’ reactie: ‘Het kind is niet gestorven maar slaapt’ volgens de moderne deskundigen op het gebied van rouwverwerking niet gepast. Zij raden het in ieder geval af om een opmerking als deze naar kinderen toe te maken. Je loopt volgens hen namelijk het risico dat je het kind valse hoop geeft, omdat het gaat denken dat de dood niet definitief maar slechts tijdelijk is, of je loopt het risico dat kinderen bang worden voor de slaap.

Een ongeloofwaardig verhaal, ‘t klopt niet, zal bij velen de eerste en misschien ook enige reactie zijn. Het verhaal over de opwekking van Jairo’s dochter staat niet op zich, maar wordt halverwege onderbroken door een ander verhaal.

Onderweg dringt namelijk een vrouw zich door de menigte naar voren, die al twaalf jaar lang - niet toevallig ook de leeftijd van Jairo’s dochter - lijdt aan bloedvloeiingen. Haar gehele vermogen heeft ze aan doktoren uitgegeven maar het is alleen nog erger geworden.

Ze heeft over Jezus gehoord en denkt: ‘Als ik tenminste zijn kleren maar aanraak, zal ik gered worden.’

Dat doet ze en ze voelt zich meteen genezen.

Als hij dan vraagt wie hem heeft aangeraakt, bekent de vrouw wat ze waarom heeft gedaan.

Jezus’ antwoord: ‘Mijn dochter, het is je vertrouwen, dat je genezen heeft.’ (Marcus 5,25-34)

Evenals wij zullen de lezers en toehoorders uit de tijd van Marcus vanuit hun eigen vragen en ervaringen hebben gereageerd.

Sterker nog, het is alleszins aannemelijk dat de schrijver, de verteller zijn verhaal juist heeft verteld met deze vragen en ervaringen in gedachten. Ze waren blijkbaar goed op de hoogte van wat wij inmiddels het Eerste of het Oude Testament zijn gaan noemen.

De mensen uit Marcus' tijd zullen daarom bij dit verhaal meteen hebben gedacht aan Elia, van wie ook wordt verteld dat hij een gestorven kind tot leven heeft opgewekt. Maar anders dan Elia, die daarbij diverse malen Jahweh moest aanroepen, had Jezus hiervoor slechts aan twee woorden genoeg - niet de opwekking maar de kracht van Jezus' spreken zal bij hen de nodige verwondering hebben opgeroepen. (1 Koningen 17,17-24)

Wij lezen en reageren vanuit andere vragen en ervaringen - stelligheid heeft daarin plaats gemaakt voor vermoeden, overtuiging voor vertrouwen. En het wonder van leven vinden we eerder in het kleine en kwetsbare dan in het grote en openbare. Een Nederlandse schrijver:

*'De mensen weten niet goed
hoe ze god moeten denken.
Zij zijn niet zorgvuldig genoeg.
Ze denken te algemeen
en blazen het goddelijke op
tot grote woorden met hoofdletters:
Schepper, Allah, Jahweh, Heere.
Het is grootspraak -
het goddelijke is juist miniem en teer
door bijna niemand herkend
omdat ze te nabij is, misschien.*

*En onsterfelijk is alleen datgene
wat nooit heeft geleefd.'* (P.F.Thomése)

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied. *t.: M. Zagers; m.: W. Vogel*

- A.: We zijn geen vreemden voor elkaar
al spreken we andere talen.
We zijn geen vreemden voor elkaar
we zijn van één zon de stralen.**
- K.: We vormen een geheel
en jij en ik zijn deel-
- A.: waar één mens lijdt
lijdt heel de wereld.**
- A.: We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
al zien we met andere ogen.
We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
door één Levensgeest bewogen.**
- K.: We vormen een verband,
zijn aan elkaar verwant-
- A.: waar één mens sterft
sterft heel de wereld.**
- A.: We zijn een leven onderweg
al volgen we andere wegen.
We zijn een leven onderweg
en wie komt geen ander tegen.**

K.: De grond van dit bestaan
in vrede samengaan-

A.: **wie één leven redt
redt heel de wereld.**

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte, orgelspel

BROOD EN BEKER.

*We breken het brood
en delen het leven,
zo kwetsbaar als het is.*

*We drinken de beker
en delen het lief
dat ons toevalt,
het leed dat ons overkomt,
tot alles zal zijn voldragen.*

GEDACHTENIS.

*Bidt voor die ziek
en ongerust zijn;
en geen mens blijft het bespaard.*

*Bid voor die tijd,
zorg en aandacht geven;
en iedereen wordt daartoe ooit geroepen.*

*Bid voor die ons
van nabij zijn voorgegaan;
en wie van ons mist niemand ?*

Ter dankbare nagedachtenis noemen wij:

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL.

*Als hoop ondanks alles,
als een horizon de einder voorbij,
als een visioen alle dag te boven -
sprak uit Hem en spreekt in mensen
een grenzeloos vertrouwen:*

*Komen zal de Geest die heelt
en als dauw de aarde drenkt.-*

*Komen zal die zorg draagt
en het bange hart verkwikt.-*

*Komen zal die ons, tobbers, rust geeft,
drift en koorts kalmeert en
met ons meeleeft, zielsbedroefden.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Komen zal de Geest die
wat vervuild is zuivert,
wat verdord is opfleurt en
het gekwetste zacht verbindt.*

*Komen zal die
versteenden veerkracht geeft,
verkilden warm ademt
en verdwaalden thuis brengt.*

*Komen zal de Geest van God,
de Geest van Hem
die als brood gebroken
van liefde gestorven is.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Toen de wereld
Hem niet langer verdroeg,
zijn mond moest worden gesnoerd
en zijn geest gedooft -
heeft Hij ten afscheid brood genomen,
gebroken, gedeeld en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem en deel het leven
met mij en met elkaar.*

*Hij heeft de beker genomen,
gedronken en doorgegeven
met de woorden:
Neem de beker van mij over;
en geef hem door aan elkaar
totdat alle hoop en belofte
werkelijkheid zijn geworden.
Doe wat ik heb gedaan;
maak een nieuw begin.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij, Jezus Christus, heeft
niet in het graf zijn einde,
maar in God de Vader
zijn voltooiing gevonden.
Bid met hem mee.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Wat je al die tijd wilde vragen,
waarover je al zolang
je hart wilde luchten:
krop het niet op,*

*maar strooi ook niet
je mening vrij in het rond.*

Bid om wat je dierbaar is.

A.: **WAT IN MENSEN LEEFT** *t.: M. Zagers*
AAN VREUGDE EN VERDRIET, *m.: W. Vogel*
HET WORDT GEDRAGEN
OP DE WOORDEN VAN EEN LIED.

*Wat je overkomt,
wat je bij een ander ziet gebeuren:
zoek niet voor alles
een antwoord of verklaring,*

*maar laat ook niet alles
gelaten over je komen.*

Bid omdat het mogelijk is.

A.: **WAT IN MENSEN LEEFT**
AAN DROOM EN VISIOEN,
HET STAAT GESCHREVEN
IN VERHALEN NU EN TOEN.

*Het gewicht van de wereld,
de zorgen van de mensen:
denk niet dat je alles
kunt dragen,*

*maar denk ook niet
dat het er niets toe doet -*

bid omdat het nodig is.

A.: **WAT IN MENSEN LEEFT**
AAN TWIJFEL EN GELOOF,
HET HOUDT ONS GAANDE
ALS EEN STILLE STEM VAN HOOP.

ZEGENWENS.

**ZEGENEN WIJ ELKAAR BIJ
ALLES WAT TE DOEN STAAT
ALLES WAT WE BELEVEN MOGEN
ALLES WAT ONS OVERKOMT.**

**ZEGENEN WIJ ELKAAR IN
DIT LEVEN DAT WIJ DELEN
ZO KWETSBAAR ALS HET IS.**

**DIE GOD EN GOED IS
ZEGENE ONS
IN DE NAAM VAN DE VADER,
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.**

AMEN.

ORGELSPEL